

Andke noortele võimalus...

...ja küll leidub tegijaid ja tulijaid. Teine NÕO BÄNDIPÄEV tõi kultuurmajja kokku 13 noortebändi Tartust, Ahjalt ja Nõost. Üles astusid 68 noort pillimeest/-tüdrukut ja peaesineja, juba tuntuks kogunud ja noorteüritustel oodatud esineja, tudengibänd SLIDE FIFTY Tartust.

Mida arvavad noortebändid ise Nõos toimunud?

THE PAINTED Tartust: "Oleme väga õnnelikud, et saime esineda, sest vähetuntuid kutsutakse harva. Kui teinekord veel teete sellist üritust, tuleme kindlasti. Hästi tore ja tänuväärne ettevõtmine – noortebändid vajavad väljundit."

CLUMSY PARACHUTER Ahjalt: "Üritus oli väga hea, tehnika korralik. Tore, et päevajuhit, kes ise on professionaalne pillimees, rääkis iga bändi kohta midagi. Sai teada, mis on hästi ja mida võiks veel arendada – see andis indu."

RIKERS Nõost: "Täitsa OK! Tase ühtlane. Mitmeid päris häid tegijaid. Eriti meeldis LANGENU – raske Organ Metali bänd Tartust. Bändipäev on hea mõte – saab väga hea tehnikaga esineda. Aga tihemini võiks küll olla!"

LANGENU Tartust: "Oleme jah juba teist aastat kohal. Mis meid siia tõi – mõnus atmosfäär, põnevad inimesed ja bändid, soov esineda."

MEMM 80 Nõost: "Bändipäev on võrreldes eelmise aastaga parem – rohkem erinevate stiilidega bände ja publik on parem. Äge – muusika ruulib! Võiks tihemini olla! Peaesineja võiks olla ansambel GENIALISTID – siis oleks super."

LEEGITORU Ahjalt: "Super lahe koht ja üritus. Hea mõte, et algajad saavad vabalt, ilma pingeta üles astuda. Tehke tihemini, tuleme kindlasti tagasi ja toome Põlvamaa bände ka kaasa. Ja võimendus on ka super!"

POLEGI Nõost: "Meie esimehe esinemine. Konkurents, mida sellel üritusel õnneks ei rõhutata, on tugev. Närv oli ikka täitsa sees, kuigi olemine varem mänginud erinevates bändides. Aga nüüd, kui esinetud, mängiks veel ja veel."

Publikut ja fänne kogunes bändipäevale saja ringis. Millised olid nende ootused ja muljed:

KÄNNI Tartust: "Üritus on parem, kui oskasin oodata, ja bändid on ka paremad, kui kuulda lootsin. Olen ka ise bändis mänginud, seepärast oskan hinnata."



Jupike bändipäevast osavõtjaid – kõik valmis vallutama muusikamaailma

ALARI Tartust: "Eelmise aastaga võrreldes on paremaks läinud – nii üritus kui ka bändid. Olen ise pillimees, teeme oma bändi. Ehk saame järgmine kord ka siia tulla."

Suurepärase helitehnika tõi Nõoku ja päeva heli keeras Märt Kiho Tartust, valguspuldil lisas päevale nägu valgustaja Sten Arvi Lutsu Teatrimajast.

Bändipäeva juhtis Feliks Kütt ansamblist GENIALISTID ja bändide taset, oskusi ja puudusi aitas kuulata-hinnata Nõo noortebändide juhendaja Vaido Petser.

FELIKS: "Algajate kohta oli tase üllatavalt hea. Osad ülesastunud on küll sellisel tasemel, et võiksid juba julgelt ennast pakkuda esinema mainekatele vabariigi toimumvatele bändide festivalidele. Kuigi ka tänane päev Nõos annab festivali mõõdu välja küll!"

VAIDO: "Võrreldes eelmise aastaga oli mängutehniliselt tase parem ja esinemised korrektsamad. Bändidel, kes osalesid ka eelmisel aastal, on märgata edasiminekut."

Kordaläinud päeva jooksul sai noortelt kuulda ka mõned nukramad mõtted. Tegemise lusti jätkuks paljudel, kuid napib kohti, kus proove teha ja kui ongi sobivad ruumid, siis meesuguseid

"lärmitegijaid" sinna eriti ei soovita. Ka endale tehnika ostmine ei ole väga paljudele taskukohane. Mitmed bändid Tartust olid huvitatud proovitegemise võimalusest Nõos.

Nõo kultuurimajas tegutseva 5 noortebändi nimel tuleb tänada Nõo valda toetuse eest – kahe aasta jooksul on kultuurimaja saanud osta endale arvestatava ja bände rahuldava kaasaegse helitehnika.

Kokkuvõtte Nõo bändipäevast võib lõpetada Tartu ansambli

FLUIDUM mõttega: "Andke rohkem Eesti noortele võimalusi tegelda oma huvidega, teha muusikat! Siis ei peaks tänaval hulkuma ja tarbima narkootikume. Tore, et sellised üritused on olemas!"

Ja juba bändipäevale järgnenud hommikul kell 10 sättis tudengibänd POLEGI tehnika üles ja alustas uue innuga. Muusika töesti ruulib!

VIIVI KÜTT, valla kultuurijuht



Nõo bänd "Black Fire" – noorimad osavõtjad. Sügisel alustasid ja aprillis olid juba tegijad.

Kudumine pole ainult vanade naiste ajaviide

Kudumine on popp

Pikka aega pidasid noored kudumist vanade naiste ajaviiteks. Viimastel aastatel on silmuskudumise vastu puhkenud jälle uus huvi. Nüüd köidab kuduajaid moodsate lõngade valik ja disainerite mõju. Kudumine on jälle moes. Kuidas kasutada oma oskusi ülimoodsate esemete valmistamiseks, selleks leiab ideid ostu-keskustest ja moeajakirjadest. Kudumine pole ju lõpuks mitte midagi muud kui silmuste järjestus, süsteem, täpsus, moevalik. Kudumine võib kujuneda ülimeeldivaks ajaviiteks, mis pole üksnes kasulik ja loominguuline, vaid mõjub hästi ka hingelisele tasakaalule, kuna ta on väga lõõgastav ja aitab rahuneda tänapäeva elutempot.

Ise kududes saab teha esemeid, mida ühelgi teisel inimesel ei ole.

Nõo Põhikooli õpilastest osalesid talvel edukalt vabariiklikul kudumiskonkursil "Kõrvad sooja" omaloodud mütsidega Mari Sügis 9a klassist, Kairit Pehka 9b klassist, Maret Kivirand 8a klassist, Kadi Kruus ja Merit

Mähar 7c klassist. Nad kõik võtsid osa Eesti Rahva Muuseumis märtsivaheajal toimunud muuseumitunnist ja autasustamisest.

Kudumiskursus raamatukogus

Käesoleva aasta alguses toimus Nõo valla raamatukogus kolme kuu jooksul üle nädala laupäeviti silmuskudumise kursus. Osales 14 eri vanuses naist. Õppisime-kordasime erinevaid kudumismõtteid: palmikud, nupud, viklid, narmad, pitsilised koed, pärlite sissekudumine jms. Tegime kudumitega erinevaid eksperimente neid vanutades villaga nii kuival kui märjal meetodil. Rääkisime eesti rahvuslikest kudumitest ja varrasteraapiast. Aprillikuu jooksul on Nõo raamatukogus väike väljapanek kursustele minikudumitest näitusel "Koo ja sära". Näituse eksponeerimisel kasutatakse kõrvaleksponaadina klaasi. Siinkohal tänan kursustasid ja nimetan näitusel osalejaid: Reet Rihe, Ene Mõlter, Ene Arus, Gerda



Väljapanek kursustele minikudumitest näitusel "Koo ja sära"

Retter, Piret Retter, Liivia Valgerist, Kärt Kamenjuk, Eleri Visnapuu, Viivi Soonvald, Tiiu Rosenberg.

Järgmisel hooajal on kavas korraldada lühikursus "Heegelfantaasiad". Soovijatel palume registreeruda valla raamatukogus.

Näitus

"Vanaema veimevakast"

15. mail on Nõo koduloomuuseumis plaanis avada näitus "Vanaema veimevakast".

Kindlasti on nii mitmeski kodus säilinud ja armastusega alles hoiatud kauneid, vanu, võib-olla küll hiire- ja ajahambast puretuid ning mitte enam kasutusvõimelike esemeid. Kätte on jõudnud aeg need korrastada ja teistele näitamiseks tuua.

Arvame, et huvilistel on põnev vaadata eelmisel sajandil moes olnud mustreid ning nendega kaunistatud esemeid. Eks see ole osa meie ajaloolisest ja kodukultuurist, sobilik Nõo Koduloomuuseumi ajalukku talletada fotode näol.

Oodatuse vanu, huvitavaid esemeid nii nais- kui meeskäsitöö liikidest. Oodatud on tööd kirikunastest tikitud linadeni. Hea, kui juurde oleks märgitud valmistaja nimi ja ka eseme orienteeruv valmistamise aeg.

Näituse eksponaadid palume ära tuua Nõo raamatukokku hiljemal 12. maiks. Juurde palume ömmelda omaniku silt kontaktandmetega, et saaksime näituse lõpul need tagastada.

TIIU ROSENBERG, käsitööõpetaja



Sinu valgel, rahvatantsutuli, ei eksi teelt!

Meie armastatud tantsumemme Helju Mikkeli kohta on viimastel kuudel – seoses tema 80. sünnipäevaga 13. märtsil – palju sooje ja südamlikke sõnu öeldud. Käesolevast lehenumbri alates pakume teile järjejutuna lugeda memme enda mõtteid-meenutusi sünnikodus Haldjal veedetud päevadest.

Pärast töö lõpetamist Tartu Ülikooli Rahvakunstiinstituutis tulin Haldjale, oma sünnikohta. Olin ise toeks infarkti põdenud isale ja küüruvajunud emale, aga minule said tõeliseks hingetoeks ja rõõmuks rahvatantsijate sagedased külaskäigud. Seisin oma teise missiooni teise osa teotsal. Tahtsin Haldjast kujundada koha, kuhu rahvatantsijail on tahe tulla ning rõõmus olla, koha, kus head mõtted saaksid teoks südame sunnil ja oma käte jõul.

Praegu on RKA vilistlaste "sõjaväe" stagnaajal istutatud Vabaduse-Tõe-Õiguse tamm parajas peueas, kaunilt kahar ja täis kasvulusti. Kristjan Toropi ja Angela Arraste Pedagoogilise Instituudi tantsuosakonna tudengitega istutatud Sõleseppade kaasikul on nüüdseks kõrgust 7 korda, kaharust ja rohelist-valevust sületäite kaupa rohkem kui hälliaastal. Kasekesed, vaevu tantsijate kõrgused, toodi süles, vargsi, ja pandi kasvama kaheksapaarilise ringina rinnati kodarjonele – poiss (suurem taim) seljaga ja tüdruk (lühem taim) esiküljega ringi keskme poole. Need on nimelised kased nagu kõik hilisemadki Haldjale istutatud puud ja Kirjekorjes (külaõraamatus) kirjas. Kui nimed pole trükitähtedega, siis ei oska lapselapse lapsed kunstistest allkirjadest enam välja lugeda oma vanavanemate ega emmede-issidegi Haldjal tehtud-öeldud.

Kolhoosi juhtkonnas arutati: "Peris pääst segi see rullpallerinna. Selle asemel, et kartulaid kasvatada, pulle nuumata ja raha saada, istutab temä võsa." Traktorist sai käsu ajada künnivaod kaasikutagusele hekile nii lähedale, et kuuskede juured paljad. Ime – hekk jäi elama! Ainult üks (!) direktor, Heino Roben, käskis põlluserval väikesse kingu kündmata jätta, kuna oli märganud, et käin seal karikakraid korjamas. Aitäh Sulle, direktor Heino Roben, nende päikesesooja südame ja puhta tunde õitega põllulillede keskel oldud hetkede eest! Hr Roben rajas ka Luke küla bussipeatuse vastas oleva pargi, mis praegu küla kogunemiste meelikohaks.

Sügisel on kaasik seenehelde, suveõhtuil telkijate kilkeid ja laule täis. Kaared kahel pool sõleringi on naisrühmade mustrimärgid. Sõleseppade kased toovad meelde killukesi lapsepõlvemälestustest, talu edelanurgas olnud kõivistust, mis algul üksikute puude kaupa, hiljem tervenisti hävitati. Sõleseppade kaasiku kirdenurgas kasvab Anne Jürimäe ja Nõo gümnaasiumi segarühma nulg, idapiiril on RKA karikakrapäevaliste ilus allee. Tulevikus saab selle kaudu minna Ülo Luhti ja TPI "Kuljuse" rajatud Päiksekiirte tammikuisse – Aatetammikuisse –, mille ilmakaartesse sihipuud juba istutatud.

RKA vilistlane Helgi Haljaste-Allik, erakordselt ärksa vaimuga Saaremaa rahvatantsijate juht, ja tema keskkoolisegarühm alustasid kiviaia rajamist. Üks oskaja poiss õpetas mindki laduma ilusat, varisematut kiviaeda. Saarlaste laotu püsib kindlalt, mandrimeeste tehtud on mitmes kohas mõlgid, kohati augudki sees. Helgi ja Madise õnnekadkad, otse saarlaste kiviaia juures, kasvavad aina rohkem-rohkem emamaa kadakate sarnaseks. Saarlastega võistleb Ly Paasi segarühm Albu vallast. Nende osa kiviaias on kõige ilusamini-kindlamini laotud. Isegi meetri kaugusel põldu kündev suur traktor pole suutnud sealt ühtegi kivi välja varistada. Muidugi olid Albu poisid ka jaksu ja tahte poolest teistest üle.

Igal kevadel põllult korjatud kivikoormad võisid kasutult lõputada kraavipervel, põlluserval, tee või metsa ääres või lasti nad keset põldu buldooseriaku. Haldja aia taha aga kallutati koorem ainult rublade eest. Kivid öeldi kallid olevat. Ometi ütles üks traktorist korra, et temal on täiesti ükskõik, kuhu ta koorma maha paneb, ega võtnud raha. See tegi hinge nii hardaks, et kinkisin talle jaanipäevaks nimelise rahakoti. Selle peale läks traktorist omakorda nii lahkeks, et tuli igal kevadel küsima, kuhu kivikoormad maha kallutada. Milline õnn! – OMATULE altariks oldi kivid lähedalt võtta!

Uhke Hoogu, päris peretütre moega – käbeda käiguga ja maheda häälega – sai valmis Ellen Krooni ja Aravete tantsijate vaimu- ja käte jõuga. Vajalikud kiige võllid-raudad-lauad toodi kaasa Aravetelt, aiasid pätsati siitsamast kroonumetsast. Aastaid pidas Hoogu vastu nii eide-taadi hiljuhoogudele kui uljaste meeste ülevõllitiirudele. Kui kiik väsis kindaid kiumast, tõi naabrimees Olev Lall, harukordselt avara hingega ja mistahes ajal ja mistahes asjas abivalmis inimene, uued uhked palgid ja oma valla meistrid Aivar Lilla ja Lembit Rebane tegid uue Hoogu – pisut sihvakama ja killema kriuksuga kui vana.

Kunstnik Meeri Säre üheks Gaudeamuse tantsupeoks tehtud Hobupea Värav, mis pärast pidu mulle kingiti ja Haldjale toodi, ootab küll pikka meest, kes upitaks üles uued hobupead – seekord metsast otsitud ja kenus kaelaga. Sina, tullatahtja, helista piibelehekella ja astu julgelt õue.

(järgneb)